

POSTANOWIENIE

Dnia 28 kwietnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Skoczowska

w sprawie **A. R.** ,
skazanego za przestępstwo z art. 197 § 3 pkt 1 k.p.k. i innych,
po rozpoznaniu na posiedzeniu w dni 28 kwietnia 2025 r.,
zażalenia obrońcy skazanego na zarządzenie upoważnionego sędziego Sądu
Apelacyjnego w Lublinie z dnia 17 lutego 2025 r., sygn. akt II AKa 114/20,
w przedmiocie odmowy przyjęcia kasacji obrońcy skazanego

postanowił:

**uchylić zaskarżone zarządzenie i sprawę przekazać do
ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Sędzia Sądu Apelacyjnego w Lublinie B. S. zarządzeniem z dnia 17 lutego 2025 r., sygn. akt II AKa 114/20, odmówiła przyjęcia kasacji obrońcy skazanego A.R. od wyroku Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 30 marca 2021 r., sygn. akt II AKa 114/20, wobec wniesienia jej po terminie.

Zażalenie na powyższe postanowienie złożyła obrońca skazanego, zaskarżając je w całości, zarzucając:

„1. obrazę przepisów postępowania, która mogła mieć istotny wpływ na treść zarządzenia, tj. art. 530 § 2 k.p.k. - przez uznanie, że zachodzą okoliczności uzasadniające odmowę przyjęcia kasacji w sytuacji, gdy nowo wyznaczony obrońca

z urzędu otrzymał wyrok z uzasadnieniem dnia 17 stycznia 2025 r., a kasację złożył dnia 14 lutego 2025 r., tj. z zachowaniem ustawowego 30-dniowego terminu;

2. obrazę przepisów postępowania, która mogła mieć istotny wpływ na treść zarządzenia, tj. art. 429 w zw. z art. 524 § 1 k.p.k. - przez uznanie, że termin do wniesienia kasacji upłynął w dniu 1 lipca 2021 r. w sytuacji, gdy skazany nie odebrał uzasadnienia wyroku, a zrobił to jedynie jego wówczas

ustanowiony obrońca, wobec czego termin do wniesienia kasacji przez nowo ustanowionego obrońcę winien liczyć się od dnia doręczenia odpisu wyroku wraz z uzasadnieniem temu właśnie nowo ustanowionemu obrońcy;

3. obrazę przepisów postępowania, która mogła mieć istotny wpływ na treść zarządzenia, tj. art. 6 k.p.k. w zw. z art. 530 § 2 k.p.k., tj. prawa do obrony, wynikające z niezapewnienia skazanemu realnej możliwości skorzystania z kasacji, pomimo wyznaczenia mu w tym celu nowego obrońcy z urzędu, który to wniósł kasację z zachowaniem 30 dniowego terminu”.

Podnosząc powyższe zarzuty skarżąca wniosła o uchylenie zaskarżonego zarządzenia w całości i przekazanie sprawy Sądowi Apelacyjnemu w Lublinie do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionych w zażaleniu zarzutów oraz wpływu uchybienia na treść orzeczenia, zaskarżone zarządzenie należało uchylić z urzędu ze względu na zaistnienie bezwzględnej przyczyny odwoławczej określonej w art. 439 § 1 pkt 1 k.p.k. w zw. z art. 40 § 3 k.p.k.

Jak wynika z treści art. 40 § 3 k.p.k., sędzia, który brał udział w wydaniu orzeczenia zaskarżonego w trybie kasacji, nie może orzekać „co do tej kasacji”. Sąd Najwyższy w swoich orzeczeniach wielokrotnie podkreślał, że zakaz ten nie jest ograniczony do oceny merytorycznej zasadności kasacji, lecz odnosi się do wszystkich rozstrzygnięć, które dotyczą formalnych warunków jej dopuszczalności i których skutkiem może być niedopuszczenie do merytorycznego rozpoznania kasacji. Chodzi zatem m.in. o zarządzenia dotyczące odmowy przyjęcia kasacji lub

wniosku o wznowienie postępowania, czy też w przedmiocie wcześniejszych decyzji procesowych, jak chociażby odmowy przyjęcia wniosku o sporządzenie na piśmie uzasadnienia wyroku lub postanowienia (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 26 października 2005 r., III KK 48/05; z dnia 29 marca 2006 r., III KZ 16/06; z dnia 29 listopada 2007 r., III KZ 110/07; z dnia 25 lutego 2011 r., SDI 33/10; 24 października 2013 r., III KZ 59/13; z dnia 17 stycznia 2017 r., II KZ 48/16; z dnia 17 stycznia 2019 r., V KZ 62/18; z dnia 25 stycznia 2021 r., IV KZ 4/21; z dnia 16 stycznia 2024 r., III KZ 50/23; z dnia 25 września 2024 r., II KZ 36/24).

Tymczasem w przedmiotowej sprawie zaskarżone zarządzenie, w którym odmówiono przyjęcia kasacji obrońcy skazanego A. R. od wyroku Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 30 marca 2021 r., sygn. akt II AKa 114/20, zostało wydane przez sędzię Sądu Apelacyjnego w Lublinie B. S. . Jak wynika z akt sprawy, ta sama sędzia była członkiem składu orzekającego, który wydał powyższy wyrok.

Należy zatem stwierdzić, że sędzia Sądu Apelacyjnego w Lublinie B. S. , będąc sędzią orzekającą w składzie, który wydał wyrok Sądu odwoławczego, podlegała wyłączeniu od orzekania w sprawie w przedmiocie ewentualnego przyjęcia kasacji obrońcy skazanego z mocy prawa, tj. na podstawie art. 40 § 3 k.p.k. W konsekwencji zaistniała w sprawie bezwzględna przyczyna odwoławcza (art. 439 § 1 pkt 1 k.p.k. w zw. z art. 40 § 3 k.p.k.).

Powyższa okoliczność zwalnia Sąd Najwyższy od odnoszenia się w tym miejscu do argumentacji wskazanej w zażaleniu. Przy ponownym rozpoznaniu sprawy należy zwrócić uwagę na to, by rozstrzygnięcie w przedmiocie przyjęcia kasacji nie uchybiało treści art. 40 § 3 k.p.k.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak na wstępie.

[J.J.]

[a.ł.]

